

ЗА УАКР ВІДБУЛА
СВОЇ ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Р. Б.). — Тут в приміщеннях Українського Народного Союзу відбулися 9-го жовтня ц.р. чергові наради Екзекутивної УАКР на вечірніх годинах.

На підставі звітів, що охоплювали діяльність Екзекутиви УАКР за час від останнього засідання 11-го липня ц.р., стверджено, що незважаючи на важкий час, організовано спільно з видавництвом „Смолоскип“ і організацією Американців в Обороні Людейських Прав в Україні та Управою Відділу УАКР в Дітройті, виступи доволити в'язня советських тюрем Данила Шумука в Америці.

Член Екзекутиви і один із заступників голови УАКР Євген Стахів взяв участь 20-го вересня в дискусійному вечорі в Баффало, що його влаштувала Управа місцевого Відділу УАКР і виголосив доповідь на тему: „Об'єднання чи роз'єднання“, у якій з'ясував потребу створення сильної репрезентативної української Америки у зв'язку із ситуацією, що створилася у світі з приводу змін в Советському Союзі і Комуністичному Китаї, так звану мирну офензиву Горбачова і її вплив на спосіб думання західних демократів. Другим прелегентом був редактор „Українських Вістей“ Р.Н.Смич, який підкреслює не лише потребу але й історичну konieczність стати українській діаспорі разом і однозгідно бойду на фронті зовнішньої політики, бо живемо в часи тотального наступу Москви на все те, що українське. Репортаж про цей вечір з'явився у „Свободі“ з 13-го жовтня ц.р. за підписом Богдана Пашковського.

Видано черговий Бюлетень Екзекутиви за третій квартал ц.р. Вислано листи до Українсько-Американського Демократичного Клубу в Трентоні (потвердження вилати 4,500 дол. на СКВУ), привіт Організаційному комітетові при Голлівудській Платові Булаві з

В Пасейку відбудеться
відбіванковий турнір і забава

Пасейк, Н. Дж. — Організація Пласт і СУМА влаштовують тут забаву в суботу, 14-го листопада ц.р., о 9-й вечора в Українській Централі при 240 Говп авеню. Забава відбудеться під звуки оркестри „Нові Покоління“ з Торонто. Столики можна замовляти телефонуючи на число: (201) 772-3344.

Рівнож в суботу, 14-го листопада відбудеться відбіванковий турнір в Кліфтон середній школі, що його влаштує СУМА. Запрошуються всі молоді організації до участі. За точними інформаціями слід телефонувати до Ірини Кулик на число: (201) 478-4313.

Молоді активісти запланували
цікаву імпрезу в Нью Йорку

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Х. В.Ф.). — Одною з цікавих праць в редакції є можливість зустрічатися з різними людьми, які заходять, щоб поділитися з громадою на сторінках газети своїми успіхами, улюбленими чи планами на майбутнє. Коли ж в редакцію приходять молоді люди, які активні в житті української громади й боліють її недовіками та пробують поліпшити майбуття, це особливо цікаво.

Такі саме гості відвідали редакцію „Свободи“ у вівторок, 3-го листопада ц.р. Це молоді й активні члени Товариства Української Студентської Молоді ім. Міхновського, Молоді ім. Прятка і Петро Матіших.

Нью Йорку. Програма включатиме сучасні політичні, соціальні та релігійні думки і писання дисидентів України, Білорусії, Естонії, Латвії і Литви.

Від білорусів говоритиме голова Білорусько-Американського Конгресу Вітаут Кіпель про „Лист 134“, це лист з підписами 134-ох білоруських інтелектуалів до Міхаїла Горбачова в грудні минулого року в обо-

Н. ТОЛСТОЙ ЗАКІНЧИВ СВИДЧЕННЯ ПЕРЕКОНЛИВО
Й. БЛАТТМАН ПЕРЕПРОСИВ СВИДКА

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕИ, тел.). — Історик Ніколай Толстой закінчив свої свідчення тут на процесі Івана Дем'янюка у четвер, 5-го листопада, переконливим виправленням спотворених раніше прокураторою його писань під впливом повторним перепитуванням оборонця Йорана Шефтеля.

Після закінчення перепитування прокуратор Йона Блятман перепросив Н. Толстого за особисті атаки на нього під час перепитування попереднього дня.

Мабуть ця сутка з двома перервами у сесії в середу, 4-го листопада, збіла з пантедику самого Блятмана, бо у перепитуванні Толстого у четвер він фактично не знав що питати і не мав ясної виробленої лінії, що й зауважили судді Дов Левін і Цві Таль, приспівуючи прокуратору і пригрозивши йому, що він повториться. Притримуючись своєї обіцянки, що він не буде атакувати особисто Толстого, Блятман мав у собі „підбив ногу“ і обеззброївся. Його питання — про голод в Україні, про „остарбайтерів“, про книжку Джорджа Фішера п.н. „Советский против Сталинов“, про РОА і про Дивізію „Галичина“ — не становили чіткої лінії опитування і тому судді приспівували йому.

Натомість у повторному перепитуванні Й. Шефтеля Н. Толстой спростував цілий ряд цитат з його писань, які прокуратор Блятман раніше подав, виривавши їх з контексту. Наприклад, під час цілого перепитування не було ані одного протесту зі сторони прокуратори чи суддів, як це було під час зйзнань попередніх свідків.

Повну цитату з його брошури про працю Комісії Дешена в Канаді вніс Толстой в протокол, пояснюючи, що він задовольнений, що ця комісія уряд Канади взяла деякі з його сугестій до уваги, зокрема цю, що

ОУНЗ відбула
делегатську конференцію

Нью Йорк. — У понеділок 12-го жовтня ц.р. тут відбулася 7-ма Делегатська Конференція Організації Українських Націоналістів за кордоном.

Конференцію керувала Президія у складі: Святослав Василько, Мирослав Болюх і Дмитро Пирогів. Делегати і представники мандатів були з Австралії, Англії, Канади, Німеччини, з окремих середів ЗСА та з Франції.

Учасники Делегатської Конференції ОУНЗ 10-го і 11-го жовтня взяли також участь у Конференції Середовища УГВР і заслухали доповіді Романа Ільницького, Анатолія Камінського і Романа Купчинського на теми становища в Україні і політичних проблем та завдань у діаспорі.

На Делегатській Конференції ОУНЗ дискусії, з'ясування окремих проблем та визначення напрямків базувалися на звітних оглядах з місць і передусім на звітній доповіді голови ОУНЗ Дарі Ребет п.з. „Організація українських націоналістів за кордоном у конфронтації з власними трудностями і проблемами української національної політики на еміграції“.

У висліді цього 7-ма Делегатська Конференція прийняла основні твердження і постанови з питань актуальних течій в Україні та з проблем суспільно-політичного, громадського й організаційного характеру. Головою Політичної Ради ОУНЗ обрано Д. Ребет.

У Філадельфії проходить виставка
образів М. Барвінчака і Я. Гніздовського

Філадельфія (О. Луцький). — З ініціативи і за спонсорством Українського Громадського Комітету 200-річчя Конституції ЗСА, який діє під офіційною назвою The Ukrainian American Committee WE the People 200 і за спонсорством Музею історії Філадельфії та завдяки великій праці Христини Чорпін, власниці мистецької галерії образів, яка сповняє функції гостинного куратора музею, саме тепер, від 24-го жовтня до 29-го листопада відбувається мистецька виставка 50 образотворчих праць двох українських мистців-малюків Миколи Барвінчака та Якова Гніздовського в елегантних і культурних приміщеннях Музею історії у Пеннс Лендінг, при вулиці Делавер і Волнат. Виставка відкрита для глядачів кожного дня від середи до неділі включно в годинах від 10-01 ранку до 4-30 по полудні. Точні інформації можна отримати телефонуючи до музею на число: (215) 925-3804.

З нагоди відкриття цієї образотворчої виставки, яке відбулося у п'ятницю увечері, 23-го жовтня з участю біля 250 запрошених гостей добірної української та американської публіки, серед якої були, між іншими, також і члени дирекції

О. МАЗУРИК В
ЛОС-АНДЖЕЛЕСІ

Лос Анджелес. — Тут в Центрі Українського Мистецтва, при 4315 Мелроуз, відбувається, як розпочаткування святкують 1000-ліття Хрищення України, виставка ікон та інших праць мистця Омеляна Мазурика. Відкриття виставки з участю мистця відбувається в неділю 15-го листопада, від год. 1-01 до 4-01. Виставка буде тривати до 23-го листопада і буде відкрита від год. 11-01 до 3-01 кожного дня, а в неділю від 12-4-01. За докладнішими інформаціями слід телефонувати до Люби Долинки (818) 886-8739 або до Дарії Чайковської (213) 668-0172.

У СВІТІ

СПІКЕР ІРАНСЬКОГО меджлису Хашемі Рафсанджани повідомив про початок Тижня мобілізації на боротьбу з американськими агресорами. Слухаючи його на величезному зібранні, тисячі іранців викрикували: „Смерть Америці!“ Виступ Рафсанджани був приурочений до восьмої річниці захоплення в Теграні амбасаді З'єднаних Штатів. „Якщо Америка не хоче мати ще один В'єтнам або Ліван, вона повинна негайно вивести війська з району Перської затоки“, — заявив іранський спікер.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ Філіппін оголосило про арешт 17 запідозрених у зв'язку з вбивством минулого тижня двох американських воїків. Відомо, що відповідальність за терористичну акцію взяла на себе комуністична організація, яка в минулому неодноразово вбивала поліцейських. Цими днями поліція Маніли затримала сотні осіб, підозрюваних у зв'язку з комуністичними терористами.

АНГОЛЬСЬКА ГРУПА УНІТА, яка веде партизанську боротьбу проти військ уряду з 1976 року, повідомляє про великі воєнні успіхи на півдні провінції Кванду-Кубенгу. Наносючи удари урядовим військом, що виступали, частини Уніта ввели з ладу два советські танки Т-55. Втрати противника в живій силі становили 25 осіб. Повідомляється також про захоплення в полон двох кубинських старшин — підполковника і майора. Як відомо, два місяці тому урядові сили, підтримувані кубинськими військами і направляваними советськими військовими дорадниками, почали невдалий наступ, маючи намір захопити райони, контрольовані групами Уніта на південному сході країни.

САНДІНІСТИ ПОГОДЖУЮТЬСЯ
НА ПОСЕРЕДНІ РОЗМОВИ
З КОНТРАС

Манагуа, Нікарагуа. — Президент Нікарагуа Даниель Ортега заявив міністрам чотирьох центральноміських держав, які підписали в Гватемалі договір про замирення в Центральній Америці, що його уряд погодиться на переговори з антикомуністичними повстанцями контрас посередньо, тобто через представників третьої сили, яка хотіла б включитися в цю справу і допомогти встановити мир в Нікарагуа, або прийняти тимчасово довести до припинення боїв і встановлення бази для дальших переговорів.

Відчуваючи на собі тиск інших центральноміських держав, Д. Ортега Сааведра мусів зробити крок вперед, якщо не хотів наразитися на закид, що це він, тобто Нікарагуа, блокує поступ у встановленні замирення. Бо він і так має багато клопотів з недовірою до його держави не тільки зі сторони п'ятих центральноміських партнерів, але також З'єднаних Штатів Америки, які всеціло підтримують боротьбу контрас і у випадку неповадження цієї справи, Адміністрація президента Рональда Регана домагатиметься від Конгресу внаслідок більшої суми допомоги для повстанців, число яких, як кажуть військові спостерігачі, зростає з місяця на місяць і тепер становить вже 19,000 осіб. На думку військових спеціалістів, це вже велика мілітарна сила, якщо вона ще до того розпоряджається модерною зброєю і першорядними інформаційними Пен тагоном про рухи нікарагуанського урядового війська та порадями американських військових старшин.

Раніше сандіністи хотіли говорити тільки з поодинокими командирами, згідно з їхньою вподобою, а не з визвольним рухом як таким, пізніше з представниками Адміністрації ЗСА, бо мовляв, війну в Нікарагуа веде Вашингтон, а тепер з контрас, як рухом, але тільки посередньо. Представники контрас будуть запрошені на переговори, але безпосередньо не будуть вести переговори з сандіністами, а через назначених ними представників третьої держави. Рух визвольний Нікарагуа, зглядою його представники покищо не зайняли жадного становища до нової пропозиції Д. Ортеги, викинувши мабуть становища командири поодиноких частин і думки Адміністрації ЗСА.

У Вашингтоні представники Державного департаменту висловили сподівання, що, не зважаючи на амбіції Д. Ортеги і сандіністів, між ними і контрас дійде таки до безпосередніх ісперговорів, бо інакше не можна собі уявити пологдження конфлікту в Нікарагуа.

П'ять центральноміських держав зберуться знову на свою нараду в січні наступного року, щоб підсумувати виследи ісперговорів і пологдження справ повернення демократичних свобод в цьому районі світу, а також дальшої доставки зброї й іншого військового матеріалу Советського Союзу для сандіністів в Нікарагуа. Повернувшись з Москви, де він брав участь у святкуванні річниці Жовтневої революції, Д. Ортега заявив, що СССР буде далі доставляти для Нікарагуа зброю й інші потрібні матеріали. Таку саму обіцянку дав також експансіоністський лідер Ерік Гонсер, Брат Даниїла Ортеги, Гумберто Ортега, міністер оборони нахвалює навіть, що Нікарагуа отримав в скорому часі двох літаків з СССР, а це може створити нову кризу, тим разом між Нікарагуа і ЗСА.

В АМЕРИЦІ

ПЕНТАГОН І ДЕПАРТАМЕНТ оборони у своїх окремих перевітках, що їх представлено Конгресові до перегляду, дійшли до однакових висновків, що ризик захоплення терористами ядерних матеріалів при транспортуванні поміж країнами збільшується з року в рік. Хоча теперішня охорона цих матеріалів є вистаральною, проте у звіті Пентагону було кількаторазом зазначено, що вистаральність теперішньої охорони не можна гарантувати.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ ОСВІТИ

Віллїам Бенет заявив, що кількість невиконаних зобов'язань супроти сплати студентських позик зростає до неймовірних вершин. З огляду на те, що він вирішив увести нові та гострі директиви, котрі можуть позбавити сотні шкіл мати право на Федеральну студентську допомогу. Починаючи з 1990 року, коледжі, університети та інші інституції будуть позбавлені права Федеральною освітньою допомогою, якщо заборгованість їхніх студентів виносиме більш як 20 відсотків.

У МІДЛЕНДІ, ТЕКСАС

що маленька Джессіка МакКлурн переїхала п'яту з черги операцію. Ця операція мала на меті поправити сильне подрапання на чолі малої Джессіки, як також взяти шкіру з стегна для перешеллення на праву ногу, до котрої доплав крові був сильно зменшений під час її 58 і півгодинного перебування в ямі. Речники лікарні припускають, що Джессіка додому не повернеться скоріше, як за місяць.

АМЕРИКАНСЬКА АРМІЯ

приняла до уваги 285 нових вертолетів марки „Апечі“, незважаючи на те, що виявлено деякі недотятження у їхньому виробі. „Апечі“ — це двомоторний двоосібний винишувач, задуваний в замину вертолета „Кобрі“ з часів в'єтнамської ери, що виконував передову функцію вертолета винишувача танків. Заплановано придбати таких 593 машини в ціні 11.5 мільйона дол. кожна. Котшорис поправок абсорбуватиме продуцент фірма МакДоннел Доглас.

СОВЕТСЬКІ НАУКОВЦІ

заперечили закиди в советській державі апробованій пресі, що вірус АІДС був штучно вироблений на засекреченій американській військовій базі. Науковці Родд Садгев і Віталій Гольдманський публічно відмежували советську Академію Наук від закидів у сторону Америки, публікацією на сторінках газети „Ізвестія“. Речник Державного департаменту, Чарлз Редмен заявив, що ЗСА вітають — це „авторитетне советське заперечення фальшивих обвинувачень, що Америка є відповідальна за створення вірусу АІДС“.

КРАЙОВА НАДІЛЬНА РАДА

гуманітарних наук оголосила, що буде спонзорувати по одному учителі з кожного стейту в навчанні на гуманітарному факультеті. Ці „педагогічні науковці“ вибрані для цієї програми одержать стипендії, які дорівнюватимуть їхнім платням до висоти 27,500 дол. кожний. Надільна Рада почне приймати аплікації на початку 1988 року аж до травня 1988 року.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda: (201) 434-0237. UNA: (201) 451-2200.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зміни в Уряді Регена

В авторитарних країнах диктатор має досмертну владу, хіба, що 1) проженуть його у ході революції, як це сталося з Фердинандом Марком на Філіппінах, або 2) скинуть його у палатній революції, як це сталося із Нікітою Хрущовим. Демократія не хоче допустити можливості, що обраний народом президент захоче стати диктатором. І тому, коли Френклін Д. Рузвельт п'ятікратно вибраний на президента, то після його смерті схвалено окремий Додаток до Конституції, який забороняє будь-якому президентові урядувати довше, як вісім років, по чотири роки на каденцію. Історія державних устроїв сягає античного світу. Класичним прикладом остраху демократії перед диктаторськими амбіціями своїх героїв було вбивство Юлія Цезаря у 44 році до Христа, коли він вернувся до Риму, як тріумфатор з походу проти Галії (теперішньої Франції).

За американською Конституцією президент вибирає собі членів свого уряду, що їх має (але не мусить) затвердити Сенат. Рідко коли таке буває, щоб будь-який американський президент зберіг тих самих людей у своєму уряді за весь час свого урядування, та ще й у двох каденціях.

Тому це ніяка сенсація і нікого не дивує, що саме тепер в Уряді президента Регена зайдуть поважні зміни. Першим, який відійшов з уряду Регена ще в першій каденції урядування був державний секретар генерал Александер Гейг. Він був тим генералом-дипломатом, був теж останнім шефом штабу Вілліама Дугласа, президента Ніксона. Але чотирирічний генерал, головний командант збройних сил країн НАТО, настільки привик до наказування, що не зміг переставитися на колегіальну співпрацю з іншими членами державної верхівки. Його наступник Джордж Шульц займає той пост безупинно і хоч не раз були згоди, що він відходить — завжди ті згоди виявлялись невірними. Проте найсильнішою індивідуальністю у Уряді Регена був секретар оборони Каспар Вайнбергер, від самого початку урядування Регена. Три дні тому він зголосив свою резигнацію із такої зрозумілої і сумної причини, як хвора на пістрья його дружина. Його наступником стає дотеперішній дорадник Президента у справах крайової безпеки, заступник Вайнбергера, так само, як Вайнбергер ознайомлений з усіма проблемами Пентагону Френк Карпючі. Тільки можна сумніватися, чи він буде користуватися цією повагою у Пентагоні і на періодичних конференціях міністрів членських держав НАТО, як Каспар Вайнбергер, який не висувався вперед, не рекламував себе, але виявився як непересічна індивідуальність, послідовний противник СРСР і його експансивної політики та покровитель антисандіністських партизанів у Нікарагуа. Дорадником Президента у справах крайової безпеки стане заступник Карпючі, генерал Колін Повелл, перший чорний в Уряді Регена. Повелла називають у пресі „новою зіркою на мілітарному овиді Америки“.

Дуже прихильний у Конгресі і в пресі відклик викликало призначення Президентом Енн Дор МекЛофлін на секретаря праці. Вона була заступницею секретаря внутрішніх справ і зреклася півроку тому. Тепер можна було оглядати цю діячку на телевізійному екрані, як вона дякувала Президентові, що втягнув її назад до державної верхівки. Вона є дружиною телевізійного заповідача-інтерпретатора. Вона зайняла позицію секретаря праці після Вілліама Брока, який зрікся, ризикнувши стати керівником президентської кампанії сенатора Роберта Догла. Якщо правдою покажеться вістка, що невдовзі виступлять з Уряду секретар скарбу Джеймс Бейкер, секретар освіти Вілліам Беннет і секретар енергії Доналд Гонел, то єдиним членом Уряду від самого початку урядування Регена залишиться секретар будівельного руху і розвитку міст Семюел Пірс. Кілька днів тому Президент записав нову голову ФБІ Вілліама Сешена, ворога всякого злочину.

Роналд Реген ще має перед собою 15 місяців урядування. У тому часі він мусить згармонізувати свій новий гурт найближчих співробітників, маючи перед собою такі величезної ваги справи, як узгодження з Конгресом нового бюджету з редуцією дефіциту, узгодження з Конгресом нової митної політики і підготову до зустрічі з Михайлом Горбачовим 7-го грудня ц.р. та подорож до Москви в першій половині 1988 року.

Добре, коли неприємні передбачення виявляються хибними. Справді, здавалося, великі спокійні літні місяці поринають до бурхливої весни бурхливої діяльності організації письменників України та її ширшої громадськості, стурбованих ганебним становищем мови на своїй батьківщині. Мовляв, — поговорили, пошуміли, попротестували, — раптом потімилася чи що, — і пішли відпочивати...

На щастя, зовсім не так. Серпень далі став лише короткотрасним передихом, щоб набратися свіжих сил для дальших акцій. З нестерплячи всім, певна річ хотілося акційшвидше почути про бодай невеличкі, але вітні наслідки, бо дійсно, — скільки не просто критичних вигуків, а й конкретних вимог ставилося перед міністерствами, відомствами та іншими державними органами. Так хотілося почути їхню відповідь, отримати підтримку.

Власне кажучи, ніхто з тих організацій і досі ще не відгукнувся на заклик громадськості. Очевидно, вибікують керівної акції. Так і сталося. Нарешті ЦК компартії України виніс постанову, — назва якої складається з двадцяти шести слів казенного характеру часів засідного періоду, а коротко кажучи, справа йде про „заходи в галузі національних і міжнародних відносин“. Постанову ця, як і всі попередні з давніх літ, сповнена джурних закликів до „посилення інтернаціонального і патріотично-

Василь Сокол

ПОВІЛЬНО, АБИ НЕ НАЗАД

го виховання населення“, однак, хочіду обережно, стверджує — „звуження сфери застосування української мови“ (яке ж бо делікатне це звуження!), при чому воно, це звуження для партії помітне лише в шкільному навчанні, в практичній діяльності театрів та кіно. Про головну проблему, — про державність української мови — ані слова в цьому документі партії, яка претендує бути виразником українського народу.

Однак, як то кажуть мудрі люди, грець з ними. Вони керують, а ми прислуховуємося до їхніх вказівок. Що поробиши, нема рад... Письменники України, як про це повідомляє „Літературна Україна“, що постанову взяла до неухильного виконання. З давніх часів це нормальна процедура. Такі нині треба виконувати постанову керівної сили, хай вона, — постанова, — можливо, стане основою для практичного розв'язання важливого проблеми. А що вже справді настала пора переходити від слів до діла, (хоч усім відомо, між ними чимала відстань), про це заговорили на вересневому засіданні президії правління СПУ, скликаному в зв'язку з цією постановою ЦК партії.

Юрій Мушкетик сказав: „Щастя, що ми можемо нині говорити про все... І велике нещастя, що ми тільки говоримо... Потрібно

працювати планоно, конкретно, наполегливо. Працювати з людьми, на місцях, а не прожесторствувати в Спіллі“. Олексій Коломієць уточнив: „Ми полюбляємо розбалакуватися, а віз і досі там, де й був“.

Справедливо попереджалося на цьому засіданні, що даремно було б гадати, ніби з появою такої постанови ЦК усі пороки і бюрократичні методи діяльності відповідних організацій та відомств відразу перетворяться на достоїнства. Як не були б важливими рішення, вони потребують щоденного втілення на всіх шаблах перебудови державного життя.

А тим часом, де ж воно це втілення в перебудові? Серед промовців знайшовся й міністер культури УРСР Ю. Олененко. Сподівалися від нього почути щось виразне, — адже він міністер, державний діяч, — та ще й у цій діячності, про яку мовиться в постанові ЦК партії, не кажучи вже про те, що на адресу цього міністерства скільки надходило вимог і запитань від урядових трудівників на культурному полі. Що ж сказав товариш міністер? Якщо з найбільшою увагою вчитатися в стислу інформаційну кореспонденцію „Літературної України“ від 1-го жовтня, можемо вхопити основне з його промови: „Обережно обминаючи головні проблеми, — пише кореспон-

дент, — він визнає занепад українського театру, кіно, але застеріг, що не все так просто робиться...“ На це відразу і щільно різко відреагував О. Коломієць: „Кажуть нам, — не все так просто робиться. Але де ж тоді принцип перебудови? Уся країна перебудовується, всім потрібно жити цим динамічним часом, а не своїм кабінетним. Потрібна конкретна турбота і конкретна відповідальність діячів. Без цього ми зі своїми найкращими заходами не зрушимо з місця“.

Маючи на увазі „розбалакування без конкретних дій“, Дмитро Павличко повів мову далі: „Зважте на те, — все що було нами так багато сказано, — це вже історія. Сьогодні потрібні контитуційні захист української мови... Доки ми не усвідомимо, що питання вибору мови навчання — прерогатива держави, доти ніхто нас не застрахує від маніпуляцій людців, які намагаються зробити кар'єру коштом рідної мови“. І щільно натякнув на міністра, запитує: „Як можна довіряти ідейно-естетичне виховання тим людям, які навіть з рідною матір'ю розмовляють мовою підлеглого канцелярії“.

Гострі справедливі слова. Але ж, пробачте, як на ці докори реагують відповідальні, але щільно безвідповідальні державні діячі? Слова ці як горох об стінку. То ж чи зміниться від них товариш міністер? (Закінчення на стор. 4)

Роман Фереценчик

ЖИВИЙ ГНІЗДОВСЬКИЙ

(У другій роковині смерті мистця)

ІІ. поза його контролем. Справа, кременіш. У 1975 році настоятель спископального собору св. Івана Богослова в Нью-Йорку, впр. о. Джеймс Мортон закликав у Гніздовського дереворіз фасад собору в його запланованому остаточному виді. Невдовзі ця картина стала офіційною емблемою, „візитною картою“, святи. Між впр. о. Мортонем і Гніздовським наважалося особиста дружба. У 1978 році о. Мортон влаштував при соборі виставку картин і дереворізів Гніздовського.

Запрошений на посвячення калумбарію (сховища урн з прахом, спалених покійників) у соборі св. Івана Богослова, Гніздовський почув, як під час впр. о. відправ хор собору проспівав кийським напівом перекладом на англійську мову Бірбекком уривки тексту східноцерковної панакхидії. Після відправи зворушений Гніздовський сказав о. Мортону: „Коли я помру, я бажав би, щоб мій прах зберігався в цьому калумбарії і щоб перед покладенням урни в нішу над нею проспівали оцю „кийську панакхиду“...“ Таке своє рішення Гніздовський вписав у текст свого заповіту. Здавалося б, що кожна людина має невід'ємне право розпоряджатися тим, що має статися з її тілом після смерті. Адже нічого особистішого бути не може! Здавалося б... На жаль, в нашій

українській громаді все ще побутує переконання, що саме громада є остаточним арбітром в таких справах. І тому наслідком такого звиченого переконання було те, що вдова і донька покійного Гніздовського цілий тиждень після його смерті побились у нащій церковній владі, щоб перед спаленням тіла Гніздовського священник Української Католицької Церкви, якої покійний ніколи не відрікся, відправив Панакхиду за спокій його душі. Та всі їхні зусилля залишилися марними... Хочеться тут нагадати, що отці Вселенського Ватиканського Собору Другого визначно підтвердили, що кременіш не суперечить догмам Католицької Церкви...

У другу річницю смерті Якова Гніздовського грядати про нього як про людину, яка все своє життя була активним членом своєї української спільноти; людиною, яка завжди допомагала в усіх корисних починах тієї громади і яка своєю мистецькою і публіцистичною діяльністю піднесла українську культуру на вищий шабель, поширюючи водночас спокійно, без зайвого галасу, інформацію про цю культуру серед тисяч впливових чужинців у різних країнах світу.

Якщо рішення Гніздовського вийти поза межі українського еміграційного мистецького гетто колись треба було вважати „злочинним“, то тепер українська спільнота повинна подякувати Покійному, що він зважився на такий „злочинний“ крок...

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про штуку зійти зі сцени

У сьогоднішній пресі читася вістка про те, що двадцятирічна американська мисткиня їде на льоду Тіффані Чік „пішла на емеритуру“.

Такі часні „емеритури“ у спорті не є рідкістю і ніхто не дивується, коли спортсмен сходить зі сцени у такому молодому віці. Ми ніяк не хочемо прикладом спортсменів сказати, що таке потрібне також у інших професіях бо тут навіть не годиться порівнювати.

А все ж саме при нагоді цієї вістки хочемо пригадати як часто трапляється, що люди старші віком не знають, коли їй зійти з публічної сцени і, перетягнувши свій час, викликають тільки співчуття та втрачають свою заслужену добру славу.

Це найбільше зустрічається у нашому громадському і політичному житті, хоча можна знайти багато прикладів, коли добрі співачки задовго старішали і навіть та виконувати головні ролі, в час, коли їхні голоси не були вже на вершині, а постаті ніяк не підходили на це, щоб представляти молодих і захоплюючих героїв, особливо родю амантів.

Саме тому прийнявся цей вислів про „штуку зійти в час зі сцени“. Його, однак, можна з таким самим успіхом пристосовувати, коли говоримо про політичних і громадських діячів. Ось хоча б тепер вже не один раз насувається сумнів, чи не слід було Р. Регенові після останньої так успішної каденції президентства, зрезигнувати з дальшої політичної кар'єри, бо в останньому часі можна бачити наявно, що він вже неспроможний так діяти, як в минулому.

Але не треба шукати аж за такими чільними постами. В нашій спільноті

ми маємо багато прикладів на це, коли люди надто довго стоять у світлі громадських прожекторів і ця громадськість різко заважає, що час і вік діє на шкоду тих, які були раніше добрими провідниками, промовцями, бистрими аналітиками нашого життя.

Хіба комусь з нас приємно старіти і зважувати, які зміни ця старість нам приносить? Але цього змінити не можна і краще зодати собі зачасу з цього справу та відповідно поступати.

Одним із типічних проявів старіння є у нас усіх наша пам'ять. Ми вже не всіляк точно затримати у пам'яті прізвища, події, дати, а передусім того, що бажалося сказати. Треба отже, собі допомагати записуванням, а у випадку публічних виступів підготовкою на письмі.

На жаль, багато із наших провідних осіб ніяк не хочуть собі зодати з цього справи і хоча роки їдуть за роками, вони далі вірять у свої сили та спроможність бути такими „як колись“. У висліді компромітуються часто своїми промовами, які є довгі та не до теми, бо не підготовані, і насувається питання їх на письмі та не узгоджують із іншими своїми поглядами, і бо надто часто повертаються у минуле і втрачають відчуття дійсності.

І насувається питання чи справді не можна тому запобігти? Чи амбіція не дозволяє порадитися доброзичливим друзям? Чи бажання далі бути „на сцені“ затісняє здоровий розсудок?

От, коли так можна пригадати нам усім час від часу слова Ліни Костенко з одного з її віршів:

„На все є час...“

О-КА

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Різдвяні картки до українців-вояків

Читаючи часописи інших братських організацій в Америці, прийшла нам думка, яку негайно одобрив Екзекутив УНСОЮЗ. Одна американська братська установа минулого року вислала 2,000 різдвяних карток до американців, що виконують службу в армії, морській піхоті, летунстві, прибережній сторожі, на кораблях американської флотії та в амбасадах доволі далеко світу.

Відомо, що у збройних силах ЗСА є воляки українського походження і вони напевно були б раді отримати український різдвяний привіт.

Андрій Воробець

Координатор братської діяльності

НАПЕРЕДНІ ДВОМІСЯЧНОГО вирішального періоду для здійснення мирного плану в Центральній Америці Уряд президента Рональда Регена вирішив шукати за новою 30 мільйонною не збройною допомогою для нікарагуанських повстанців. Голосування над цим спірним питанням перед Днем Подяки може статися своєрідною перевіркою для Конгресу чи взагалі підтримувати повстанців у Нікарагуа.

9,000 кімнат. По тригодинній турі повертаємося до нашого приміщення на короткий відпочинок, бо сьогодні ввечері ми запрошені на вечерю до приватного професора Джов.

В одному з університетських чотириповерхових будинків на другому поверсі мешкає проф. Джоу з родиною. Пропахніє через коридор увесь заставлений роверами. Виходимо до скромного помешкання: кухня, маленька вітальня, дві спальні й квадратний коридор серед якого розкладається в стратегічному моменті стіл і він стає ідальною. Вітаємося з дружиною проф. Джоу, яка працює вчителькою в середній школі, двома дорослими дітьми і нареченим старою з них. Числом довідемося, що проф. Джоу з нагоди нашого приїзду у вітальні вклав килим, та що це не абиякий вилаток та люксус.)

Платня університетського професора — така ж сама як і фізичного робітника: 150 юанів на місяць. Це тому, що уряд намагається держати всіх на одній і тій самій життєвій ступі. Найкраще заробляють селяни. В 1978 році знесено колгоспи і відтоді селяни самі управляють землею, продають свої продукти на вільному ринку і повільно витворюють одну із багатших верств у Китаї. Селяни не повинуються урядові і не наважуються мати більше як одну дитину, щоб було більше рук до праці, і за це платять високі грошові карі. Добре заробляють також висококваліфіковані інженери в індустрії, високі державні урядовці й торгівці. Від декількох років уряд стимулює приватну ініціативу, навіть дає позички для започаткування власних підприємств, як наприклад: годівлі курей чи свиней, малих крамниць, підприємств купів і продажі шведських крамниць та інших робітень. Тих малих крамарів і ремісників бачили ми вздовж вулиць міста, деяких у будинках, інших під відкритим небом. Вісімдесят відсотків усіх малих підприємств, цього року, перейде на приватну або кооперативну власність. Виглядає, що „ідеальна“ комуністична концепція колективної власності переходить в Китаї ревізію.

Продовження буде.

Іроїда Лебідь-Винищак

З ПОДОРОЖНОГО

ЗАПИСНИКА

V.

— Але, мене найбільше захоплює поезія Шевченка, — каже зі широкою усмішкою професор і простягає мені в перекладі на українську мову частину статті, яку він написав про нашого Тараса.

Його безсмертні вірші та картини стали неосіеним спадком не лише для українського народу, а увійшли найдорожчим внеском у велику скарбницю світової культури, тому ми повинні якомога ширше знайомити народні маси Китаю з немирущими творіннями великого поета українського народу!

Сам проф. Ге переклав 423-сторінковий „Кобзар“ Тараса Шевченка, який вийшов друком в 1983 році в Шанхайському видавництві в серії „Бібліотека шедеврів закордонної літератури“. Перший наклад, 44,300 примірників, вже випродано. Але в приватній бібліотеці проф. Ге є ще декілька примірників і один з них підписує і дарує проф. Ге мені. Кобзар китайською мовою став для мене найціннішим сувеніром моєї поїздки до Китаю.

Під кінець моїх відвідин у проф. Ге приходить проф. Чень — соціолог, яка недавно була в Едмонтоні. Вона обізнана з Канадським Інститутом Українських Студій, з українськими двоюмовами школами, знає багато про українців в Канаді й зі захопленням про них говорить. Довідавшись про мій приїзд, прийшла познайомитися. Напам'ятку робимо всі трое світлинам. Дарую проф. Ге і проф. Чень видання НТШ поезій Т. Шевченка чотирьма мовами (українською, англійською, німецькою і французькою), і дякую, що дав китайському народові Шевченка. Відходжу з почуттям душевного задоволення, що геній українського духа проник аж в далекий Китай.

Після короткої обідньої перерви ідемо оглядати

середмістя Бейджінгу Ген-Ан-Мен сквер. Це найбільша публічна площа в світі, що займає 40 гектарів поверхні. Посередині в кришталевому саркофагу спочиває батько китайського комунізму Мао. Брама до мавзолею замкнена; при брамі стоїть військова сторожа й ніхто тепер до мавзолею не заходить.

На північній стороні площі є вежа Небесного спокою. У давні часи з вежі Небесного спокою проголошували імператорські укази, а 1-го жовтня 1949 року Мао тут проголосив Китайську Комуністичну Республіку.

Зближаємося до брами Небесного спокою, що рівночасно є входом до імператорського палацу. Палац цей знаний як Заборонене місто, бо вступ до нього був заборонений усім крім членів родини імператора й їхньої служби. Жили володарі Китаю понад п'ятсот років у цьому імператорському світі, за високими мурами, що сягали сорок ступ височини. Мабуть і життя по тамтій бік мурів їх мало цікавило.

Дієсні розміри будівель і площ Забороненого міста роблять на мене сильне враження, вони прямо неймовірно великі. Заборонене місто — це ланцюг площ і будинків огорожених могутнім муром.

Переходимо від залі найвищої гармонії, по черз залу середньої гармонії, — збереження гармонії, небесної чистоти, земного спокою, імператорського спокою, одності, плекання знання, до імператорських палат та безліч і інших. Подорожі оглядаємо виставки кераміки, різьби, біжутерії. Особливу увагу звертаємо на кераміку Пан-Шан ХІІ століття до Христа. Вона прямо ідентична з нашою трипівтисячлівою керамікою: чорний безконечник з ласичками в'ється по гарячій охрі.

Входів до будинків стережуть статуї гірзних лавів: драгонів плазують по кам'яних підлогах, по мармурових балюстрадах, по імператорській троні й наставляють закам'яні роззявлені пащі на безліч туристів. Великі черепахи, символи довгого життя, та різнірідні фантастичні пахи надають оточенню казкової атмосфери. Ми не всіляк обійти 720,000 квадратних метрів площі й оглянути

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

а не „Міжнародного трибуналу“. Також стало відомим, що не має найменших намірів, щоб „справа була доведена і взята до уваги на форумі Міжнародного Суду в Гаазі, або в Об'єднаних Націях, бо там прийняють справи тільки державних націй. Тим самим не має вигляду, що ця справа набере світового розголосу. До того міжнародна ситуація створює дуже некорисну кон'юнктуру для української справи і можна сумніватися, чи американська або західноєвропейська преса помістила б результати такої Слідчої комісії. Тому, що передбачений пізній мільйонний коштів цієї акції може поводити до перешкоди у переведенні інших важливих акцій, якими тепер зайнята українська спільнота, таких як відзначення 1000-ліття Христіанства в Україні, коштовних імпрес у Вашингтоні, будови Українського Музею в Нью Йорку, видань Гарвардського Проєкту, збірок на оборону україн-

ського імені, Св. Софії, АГРУ, УКУ, УВУ та багатьох інших. Екзекутива УА-КР вважає, що було б нерозумно і несправедливо закликати своє членство до пожиття на справу і сумнівним вислідом. Рішено подати до преси становище УАКР. Воно повинно бути у „Свободі“ з 22-го жовтня ц.р. під наголовком „До питання Міжнародного трибуналу“.

Екзекутива УАКР серйозно вітає Йосифа Терлю, головитиного в'язня, що пробував 24 роки в ув'язненні каришних таборів праці і „психушак“ як борця за Українську Католицьку Церкву і людські права, який разом з родиною перебував 30-го вересня до Канади, і бажає йому багато років щасливого життя, доброго здоров'я і сил на протязі багатьох років на волі, якої так безжалісно позбавляла його совєтська влада.

Чергове засідання Екзекутиви передчасно на кінець листопада ц.р.

У пам'ять Уласа Самчука

Здається недовгий час від його відходу, але цей час безповоротний, як і безповоротна втрача, що її зазнали ми. Цю втрату переживати дуже довго, аж до кінця наших власних днів. Бо відійшов із цього земного життя не тільки муж великого таланту, незвичайного душевного зрівноваження громадянина, провідник українського духовного життя, але і людина приятельська і благородна у своїх починаннях, у своїй діяльності, в особистому і громадському житті.

Не мої бо недолугі слова, щоб висловити всі ті почування, які нуртують у нас, членів Об'єднання Українських Письменників „Слово“. Покійний, славний пам'яті Улас Самчук, був тією скелюю, на якій будувалося українське культурне життя, почавши вже від 30-их років нашого століття. Його прекрасну „Волинь“, мабуть, читали всі, що зовуть себе українцями. Читали цю незвичайну книжку і я, будучи ще підлітком. Яке все ясне і зрозуміле, а рівночасно піднесено-високе і недосяжне було для мене, як і недосяжним був на прям, худи темна річка буйного таланту покійника. Тепер, оглядаючись на ми-

Листопад — це місяць Українських Воєнних Інвалідів.

Вшануйте в листопаді велику жертву своїх інвалідів Визвольних Змагань і зложіть щедрий даток на Національний Листопадовий Дар Українським Воєнним Інвалідам.

Датки проситиме пересилати на адресу:

SOCIAL SERVICE OF UWV, 1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

У Філадельфії...

(Закінчення зі стор. 1)

музею та інші визначні американські гості, як теж і генеральний консул Венеції, а також і дружина покійного мистця Стефанія Гніздовського. Були теж і гості з Нью Йорку, Чикаго, Австралії та Канади, а між ними також і деякі українські науковці — професори американських чи канадських університетів, які після закінчення першої частини Ювілейної Наукової Конференції НТШ в ЗСА присвятили Тисячоліттю Христіанства в Україні, були гостями на відкритті. Видано англійською мовою (матеріали зібрані інж. Степан Чорніти) на добром папері естетичний інформативний каталог під наголовком „Українсько-Американський Досвід“.

В цьому каталозі на першій сторінці названо спонзорів цієї виставки, тобто Музей історії та Український Громадський Комітет 200-ліття Конституції ЗСА, ім'я гостинного куратора виставки Х. Чорніти, а далі подано списки головних членів Мистецької управи Філадельфії та всіх членів дирекції музею під проводом Рональда Л. Барбера, прихильників українців (при цьому слід зазначити, що до вичислених членів дирекції музею входять як директори мистецького оформлення українців Зенон Фешак). Надруковані є також короткі вислови владності Дирекції Музею Українському Американському Комітету 200-ліття Х. Чорніти, яка своїми вичисленнями інформаційно уможливила успішне переведення цієї виставки. Є також надрукована коротка подяка Українському Американському Комітету 200-ліття Конституції в ЗСА дирекції Музею та його директорів Р. Л. Барберові за співспонзорів виставки.

З черги слідує довшо інформативна стаття Х. Чорніти, в якій вона подала аналіз мистецької творчості, у зв'язаного дисидента, Латвійця репресувати, вперше в Нью Йорку, голова Латвійської Гельсінкської Групи Роланд Сільяупс, якого в липні ц.р. видворено з Латвії, мабуть за участь в організуванні цюгоричних протестів у Ризі. Українську дисидентську літературу представляють слухачам Святослав Караванський про Зиновія Красівського і Володимира Курило про Василя Стуса. Вечір провадитиметься англійською мовою, бо щільно його, як заявили молоді ТУСМ-івці, є навазати тісну співпрацю з іншомовними громадами та інформувати англійським доволі великим світ про сучасний стан національних активістів в СРСР, про котрий Захід забуває, захопившись горбачовською „гласністю“.

Інформуючи про надходячу імпрезу, розповідають про свою пророблену працю, згадують ними організовану в квітні ц.р. демонстрацію в Нью Йорку в об'єднанні Юрія Шухевича, що про неї писала англійська преса „Нью Йорк Сіті Трибюн“ і „Ньюзлей“, про організований ними панель ОСІ, советські докази та справа так званих воєнних злочинців, а також і про їхню стійку з свідками біля Об'єднаних Націй у першу річницю трагедії Чорнобиля та про організування одинокої в Нью Йорку Панахиди за жертви Чорнобиля разом із молоддю Пласту і СУМ.

У майбутньому планують нав'язати тісну співпрацю з українською громадою та посилити інформативну діяльність правдивих фактів про 1000-ліття Хрищення України, роздаючи лєточки, як попередньо в Епископальній церкві в Нью Йорку, де відбувалося святкування „1000-ліття Хрищення Росії“. Мають намір, як завжди в минулому протягом останніх 15 років, в День Солідарності провести стійку зі свідками перед советською місією ООН 12-го січня 1988 року і задалегідь закликують всю українську громаду підтримати їхній намір та взяти численну участь в цьому ювілейному році.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ НІКАРАГУА Умберто Ортега, брат лідера сандиністського режиму Данієля Ортеги, назвав „нікчемним черв'яком“ майора Родера Міранду, який ще зовсім недавно був головним помічником міністра, а минулого тижня втік з жінкою у З'єднані Стєйті. Міністер оборони підтвердив, що Міранда був одним з його помічників і міг захопити зі собою важливі інформації. За словами міністра, Р. Міранда міг мати відомості і про переговори уряду зі Совєтським Союзом про купівлю літаків-винищувачів типу МІГ. У Ортега висловив впевненість, що майор Міранда не міг бути довгий час американським агентом. Ортега оголосив також, що Міранда „вкрив 15,000 доларів з державної казни“. На думку міністра оборони сандиністського режиму, „Адміністрація Рональда Регена зробить велике шоу з втечі Міранди“.

ПРЕСОВЕ УРЯДОВЕ агентства Савдійської Арабії (СПА) відкинуло обвинувачення лівійського диктатора Муаммара Каддафі про те, що вона запобігала ласки перед ЗСА і Францією, а також купувала зброю в цих країнах для боротьби з арабами. Каддафі виступив з подібними обвинуваченнями у авіаірок, 3-го листопада. Він також заявив, що не приїде в Амман на зустріч лідерів країн Арабської ліги, бо, мовляв, ця зустріч організована з намови ЗСА і її метою є захист американських інтересів у Перській затоці.

У пам'ять нашого Дорогого БРАТА

сп. п. проф. д-ра

ЮРІЯ ТЕРШАКОВИЧА

складаємо 1000.00 доларів

на НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

Сестри СТЕФА і МАРІЯКА

і брат АНДРІЙ з Родинами

У Сороковий День Відходу у Вічність

Невіджальнуваної БРАТОВОЇ і ТЕТИ

бл. п.

ЯРОСЛАВА з ЛІСКІВ

ЛІСОВЕЦЬ

будуть відправлені

БОГОСЛУЖЕННЯ

в таких церквах:

св. Духа — Акрон, Огайо

св. Івана Хрестителя — Ньюарк, Н. Дж.

св. Покрови — Бронкс, Н. Й.

манастирі св. Йосафата — Глен Ков, Н. Й.

св. Івана Хрестителя — Виппані, Н. Дж.

Прощимо Рідних, Знайомих та Приятелів про молитви за спокій душі Покійної.

РОДИНА

Ділимось сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 5-го листопада 1987 р. на 68-му році життя, по довгій і тяжкій недугі відійшов від нас наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

ІВАН ЧОРНИЙ

нар. в Бучачі, Україна

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 6-го листопада 1987 р. о год. 7:30 веч. в Кергонсоні, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 7-го листопада 1987 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення в Кергонсоні, Н. Й. до церкви св. Трійці, а відтак на місцевий цвинтар в Кергонсоні, Нью Йорк.

В глибокому смутку:

дружина — СТЕФАНІЯ

дочки —

ДЗВІНКА з чоловіком МАЙКОМ ХРИСТИНА МІСЬКО

внуки — БОГДАН з жінкою і дітьми

внуки — ЕРКО і АНДРІЙ

сестринки — ЯРОСЛАВА з дружиною

в Канаді

Ближче і далше Родина в Америці і Канаді

У скорботному смутку повідомляємо Знайомих, що 4-го жовтня 1987 р. помер на 86-му році життя

БАТЬКО, ДІДУСЬ і ТЕСТЬ

бл. п.

ІВАН КОТИЛЯК

ПОХОРОНЕНИЙ 6-го жовтня 1987 р. на Українському Національному Цвинтарі у Вашингтоні, Д. К.

Дочка — МАРІЯ ОСТАПЕНКО

Онук — АНДРІЙ ЕЛПА

Зять — ВАЛЕРІЙ ОСТАПЕНКО

В пам'ять нашого Дорогого Приятеля

св. п. мґра Ярослава Щербанюка

складаємо 100.00 доларів

на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью Йорку.

Д-р Роман і Ольга МОРОЗИ

ПОДЯКА

В першу річницю переходу у Вічність

нашої Дорогої

ДОНІ

бл. п.

ВІРИ

ЛУЦИШИН

на 24-му році життя.

Проминає рік часу, коли несподівано перервалася нитка життя нашої Дорогої Доні Віри-Дідзи. Покійна залишила цей світ в наслідок автомобільного випадку. Це був для нас громовий удар, що наніс нам неописану втрату. Нам тяжко було погодитися з дійсністю. У тому часі ми зазнали великої допомоги від Родини і людей доброї волі і це нам дуже допомогло зносити ці — повні болі, дні, тижні, місяці. Це було для нас не менше першою медичною поміччю на нашу кроваву рану: чисельна присутність в часі обрядових відправ у похоронному заведенні, на поминальній Богослужбі в церкві під час похорону, на цвинтарі і на трині; чисельні квіти, вислови співчуття особисто, листовою і телефонічно, — як від старших, так і від молоді; від щільних товаришів і товаришів, а особливо від СУМ-івської родини, до якої покійна Віра належала від юного дитинства аж до останніх днів.

Та мабуть найбільшою поміччю — не для нас — а для Покійної, це молитовні вислови в характері пожегта на заупокійній Службі Божій за спокій душі Покійної. Ці пожегта, які й досі напливають; (по сьогодні їх є 105), їх розподілено на терен ЗСА, Канади, Італії, Німеччини і Югославії.

Сьогодні ми свідомі того, що — мабуть ніколи не зможемо належно віддячитися всім тим, що своїми особистими порадами, готовістю допомогти і бажанням бути з нами в ці дні, не менше взяли на себе частину нашого родинного горя і в цей спосіб ділили з нами наш біль.

Всім тим, що відвідали нас в лічницю, а згодом після смерті і похоронних обрядів були нам поміччю і підтримкою і розрадою — ми залишаємося їм дуже вдячними.

В першу чергу складаємо щирі подяку тодішньому Парохові української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку Ігумени о. Михайлові Кучмикові за похоронні відправи Парастасу і Панахиди в похоронному заведенні, за відправлення заупокійної Служби Божої, за надгробні відправи на цвинтарі, за участь і теплі батьківські слова на трині в пам'ять Покійної Віри.

Щиро дякуємо проф. Михайлові Добосеви — диригентові хору і хористам за співучасть у похоронних молебнях. Ми невинно зобов'язані і вдячні Дорогому Парохові української католицької церкви св. Юрія Переможця в Ошаві, Канада о. Крилошанові Романові Набережному за заупокійну Службу Псалтирю, яку він відправив в Ошаві — у молитовному єднанні — точно в день і в годину дійсного похорону в Ньюарку. Цей спосіб молитовного єднання ми надзвичайно оцінюємо.

Щиро подяка Голові Осередку СУМ-у в Ньюарку-Ірвінгтоні другові Романові Мигалеві за прощальні слова від Управи і членства при відкритті домовини після Панахиди в похоронному заведенні.

Наша подяка редакторові Василю Пасичникові за змістовні слова під час трині і вислови співчуття родині. Сердечно дякуємо проф. Таліс Богданській за приймний і теплий спомин з життя Дідзи.

Висловлюємо нашу щирі подяку всім Жертводавцям на заупокійній Службі Божій:

родина Кріль (5), родина Почтар (3), род. Петрух, род. Охочий, род. Курняк, род. Масник, род. Генсьор, род. Шаркевич, род. Кравець, род. Олещук, род. Кушляба, род. Климок, род. Пушак, род. Ільчишин, Стефанія Галькович, Марія Гордінська, Лена Тимченко, Іванна Комоні (2), Люба Мисків-Клиш, Люба Терещук-Василь, Гали Клим, Оксана Волчук, Дарія Степанак, Софія Макара, Ангел Гой, Дарка Позова, Анна Колба, Александер і Оля Смаль, Лідія і Володимир Гладкий, Мирон Клебан, Марія і Стас Стефанія, Стефанія і Євген Бринч, Роман Кривоха, Гали і Павло Лашук, Лідія і Володимир Данилюк, Марія і Микола Кузичин, Анна і Павло Кальба, А. І. А. Козак, Кость Гречак, Ігор Кришак, Михайло Заверуха, Микола Красножоний, Володимир Закармарок, Теодор Чх, Володимир Кульматський, род. Бобієвський.

Mr. & Mrs. M. Kokoles, Anne Falcone, Mr. & Mrs. W. Nichols, Marie Stalmann, Eleanor Molinaro, Helen Mason, Mr. & Mrs. Bonini, Jill & Irene Chycosky, Miss Bobby Murphy, Connor & family, Hughes family, Battiatto Family (2), Anna Demmett, Margaret Purdy, Catherine Yeacheshin, Elsie Whitaker, Mrs. John Hughes (2), E. Marchello, N. Church, Laurie Battiatto, Mr. & Mrs. A. Pasocka, John & Helen Phillips, Helen & Peter Dymyd, Pannullo Family, Mr. & K. Hall, Vera & Al Studney, Kril Family (5), Maria & Amelia Piropinto, Catherine Penny, Gloria Madden, James & Monica Rovito, Sheila & Jean Smetana, Mr. & Mrs. Ron French, Mrs. C. Rolleri, Mildred Harper, Mr. & Mrs. Caprio, Mr. & Mrs. C. Lambusta, Marty & Terrie Nelson, James Jencarelli, Jr. & Mrs. Jencarelli, Rev. Father John, U.N.W.L.A. Br. 32, Emil & Emil Jr. Chycosky, Peg & Ann Mulholland, Bodayle Family, John Bodayle, Jr., Henry & Sofia Frank (2), Patricia Shatynski.

На Український Музей в Нью Йорку склали:

Марія Роговська 15.00 дол., Ліза Луцишин-Форест 25.00 дол.

Сердечно дякуємо.

Під час трині СУМ-івки перевели збірку на Фонд Юного СУМ-у. Вислід збірки 910.00 дол.; їх передано до Кравецької Управи СУМ-у в Нью Йорку. Жертводавцями були:

Родина Луцишин 100.00 дол., Теодор Чх 50.00 дол., Ліса Джим, Діана і Джесс Пенкарелі 50.00 дол., родина Лазіро 25.00 дол., Валія і Степан Маргет 25.00 дол., Ганя і Роман Мигаль 25.00 дол., Любомир Рудніський 20.00 дол., Микола Семанішин 20.00 дол., Оля і Александер Смаль 20.00 дол., Ольга і Петро Семенов 20.00 дол., Ірена і Нестор Б. снік 20.00 дол., Зеня і Іван Бундзак 20.00 дол., Дарка і Василь Цинайко 20.00 дол., родина Бобієвський 20.00 дол., Василь Пасичник 20.00 дол., Олег і Люба Генсьор-

Садницькі 20.00 дол., Оля і Михайло Цяпка 20.00 дол., Оксана і Святослав Макарович 20.00 дол., Анастасія і Володимир Псуя 20.00 дол., родина Дашаєв 20.00 дол., Михайло Заверуха 20.00 дол., Юрій Кислевський 20.00 дол., Марія і Стас Стефанія 20.00 дол., Таліс Богданська 15.00 дол., родина Курняк 10.00 дол., Нюся Вох 10.00 дол., родина Козак-Процюк 10.00 дол., М. Кузичин 10.00 дол., Ірена Гудзія 10.00 дол., Дарка Кравець 10.00 дол., Ігор Кришак 10.00 дол., родина Олещук 10.00 дол., Ангел Мигаль 10.00 дол., Таня і Степан Нагорняк 10.00 дол., род. Шпигульський 10.00 дол., Василь Цорніта 10.00 дол., Софія Ляжко 10.00 дол., родина Кушляба 10.00 дол., родина Галькович 10.00 дол., родина Кутій 10.00 дол., Кость Гречак 10.00 дол., родина Марушак 10.00 дол., родина Процюк 10.00 дол., Теодозія Пришляк 10.00 дол., Дмитро Бобеляк 10.00 дол., Гали Клим 10.00 дол., Оксана Волчук 10.00 дол., Ірена Яворська 10.00 дол., Марія Охочька 10.00 дол., Юлія Псох 10.00 дол., Катерин Луцишин 10.00 дол.

Щиро спасибі всім Жертводавцям.

Зарядові Українського Народного Дому в Ірвінгтоні наша подяка за дбайливе приготування трині.

Наша щира подяка похоронному заведенню Литвин-Литвин за сумлінне і фехове проведення похоронів.

В пам'ять нашої Дорогої Доні Віри — (Дідзи) складаємо пожегта на релігійні, національні і народні цілі — 5,000.00 дол. (п'ять тисяч).

АЛЬБІНА і ФЕДІР ЛУЦИШИН — батьки

ЛІЗА — сестра з чоловіком МИХАЙЛОМ

Організації Пласт і СУМА

запрошують Всіх на

ЗАБАВУ

в суботу, 14-го листопада 1987 р., о год. 9-й веч.

в Українській Централі, 240 Гап Авеню, Пассейк, Н. Дж.

При звуках оркестри „Нове Покоління“ з Торонто

Просимо столики замовляти у п. Гарпея, тел. (201) 772-3344

Осередок Праці НТШ і Філія УКУ

у Філадельфії

власновоють

ЦИКЛЬ ВИКЛАДІВ

на тему:

УКРАЇНСЬКА ДУХОВІСТЬ

В РАМКАХ 1000-ЛІТТЯ

ХРИСТИАНСТВА

Серія пінкетесь

у вівторок, 10-го листопада 1987 р. о год. 7-й веч.

викладом проф. ГРИГОРА ЛУЖНИЦЬКОГО

Друга доповідь 17-го листопада 1987 р. — архипресвітер СЕРГІЙ КІНДЗЕРАВИЙ-ПАСТУХІВ

Всі виклади у Філії УКУ

7911 Whitewood Rd., Elkins Park, Pa.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

запрошує на

ВЕЧІР ВИСВІТЛЕННЯ ПРОЗІРОК

д-рів Ярослава й Дарії Миндюків

„Життя і діяльність

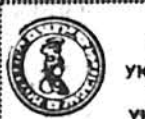
Блаженнішого Патріярха Йосифа“

Світлини зі Львова, з Риму та з усієї Української Діаспори. Унікальна документація Славного Життя Святця й Ісповідника і замітки про сучасне положення Української католицької Церкви.

Вечір відбудеться

в залі Українського Визвольного Фронту, 136 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Й.

в п'ятницю, 13-го листопада 1987 р. о год. 6:30 веч.

ФУНДАЦІЯ

УКРАЇНСЬКОГО

ВІЛЬНОГО

УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ

ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc

203 Second Avenue

New York, N.Y. 10003

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС передало повідомлення про прибуття до Москви Фідела Кастро і про те, що його зустрічав Ніколай Рижков — член Політбюро і голова Ради міністрів СРСР. Кубинський диктатор прибув на святкування 70-річчя Жовтнєвої революції. Святкування почалися у понеділок, 2-го листопада, і відсутність Ф. Кастро серед гостей викликала здивування і різні розмови. Висловлювалися навіть здогадки про чергове охолодження у відносинах Кастро з кремлівськими господарями. Минулого року Кастро відвідав Москву в листопаді 1986 року і був присутній на економічній нараді лідерів урядів країн комуністичного блоку. Серед численних гостей на нинішніх святкуваннях, які завершаться парадом на Красній площі 7-го листопада є лідер сандіністського режиму Нікарагуа Данієль Ортега і ватажок Палестинської Визвольної Організації Ясір Арафат.

BOOKS BY UKRAINIAN DISSIDENTS
and other authors about Dissidents
in English language

BOOMERANG
The works of Valentyn Moroz
Edited by Yaroslav Bihun
Smolokyp Publishers, Baltimore, Paris, Toronto, 1974, pages 272
Hard cover \$10.00

DISSENT IN UKRAINE
The Ukrainian Herald — Issue 6
An underground journal from the Soviet Ukraine.
Translated from Ukrainian and edited
by Lesia Jones and Bohdan Yasen
Smolokyp Publishers, Baltimore, Paris, Toronto, 1977, p. 215
Hard cover \$10.00
Soft cover 8.00

GRIGORENKO MEMOIRS
Translated by P. Whitney
W. W. Norton and Co., New York, London, 1982, p. 462
Hard cover \$25.00

Moroz, Valentyn:
INSTEAD OF A FINAL STATEMENT
Press Bureau of ABN, Munchen, no year, p. 121
Price \$5.00

Moroz, Valentyn:
REPORT FROM THE BERIA RESERVE
Edited and translated by John Kolasky
Peter Martin associated Limited, Toronto, 1974, p. 162
Price \$8.00

Osadchy, Mykhailo:
CATARACT
Translated by Marko Carynnyk
New York and London, Helen and Kurt Wolff Book, 1976, p. 240
Price \$8.00

Shankovsky, Ihor:
SYMONECKO — A STUDY IN SEMANTICS
Ukrainisches Institut für Bildungspolitik, München, 1977, r. 211
Hard cover \$8.00

Symonenko, Vasyli:
GRANITE OBELISKS
Selected and translated by Andrii M. Fr.-Chirovsky
Svoboda Press, Jersey City, 1974, p. 143
Price \$8.00

Teliha, Olena:
BOUNDARIES OF FLAME
A complete collection of poetry
Translated by Orysa Prokopiuk
Smolokyp Publishers, Baltimore, Toronto, 1977, p. 134
Hard cover \$10.00

THE USSR vs. MICHAEL STERN
Edited by August Stern, translated by Marco Carynnyk
Unizen Books, New York, 1977, p. 267
Hard cover \$15.00

THE HUMAN RIGHTS MOVEMENT IN UKRAINE
Documents of the Ukrainian Helsinki Group
1976-1980
Edited by Lesia Verba and Bohdan Yasen
Smolokyp Publishers, Baltimore, Washington, Toronto,
1980, p. 277
Hard cover \$12.00

THE INTERNATIONAL SAKHAROW HEARING
Edited by Martha Harasowska and Orest Olhovych
Smolokyp Publishers, Baltimore, Toronto, 1977, pages 335
Price \$12.00

UKRAINIAN WOMEN IN THE SOVIET UNION
Documented persecution
Compiled by Nina Strokata
Smolokyp Publishers, Baltimore, 1980, p. 63
Price \$5.00

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey resident add 6% sales tax.

Комітет Оборони Української Спащини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням визначеного цього закликати
Просимо подати суму пожертви і вказати адресу
Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число доходу, вулиця

місцевість

степі

поштовий код

Повільно...

(Закінчення зі стор. 2)

На превеликий жаль, що ганебну ситуацію усвідомлюють усі люди здорового глузду, бо скільки б не говорили, скільки б не критикували, скільки б не марно не шукали опірки своїм справедливим вимогам, — віз лишається на тому ж місці, де й був. Скільки б не повторював, скажімо, Павличко, що: „сьогодні наші національні проблеми мають цілком яскравий політичний характер“, він з гіркістю засвідчує, що з боку відповідних організацій нема підтримки у розв'язанні певних проблем. Він каже: „Ми хочемо сподіватися на дійову підтримку наших заходів з боку партійних і державних органів. Буде вона — будуть і зрушення. Альтернатив тут нема“.

Після бурхливого і корисного періоду запальних промов, гострих обвинувальних статей у пресі прийшла пора сформулювати в певній декларації основні вимоги і пропозиції. Спілка письменників стала цією організацією, яка ходом подій зобов'язана стати дійовим центром прогресивних сил на зразок профспілкових організацій у деяких інших країнах. Оскільки ж профспілка України ще й досі ніяк не відгукнулася на важливі національні проблеми, честь і хвала, що за це взялася спілка письменників. І от ми маємо величезно важливий виступ організованої сили у вигляді меморандуму (так, на мою думку, слід це трактувати) постанови президії правління СПУ, схваленій 22-го вересня на поширеному засіданні. В цій постанові, — обминаючи преамбулу, — майже дослівно зобов'язані були повторити вступні розділи постанови ЦК партії про інтернаціоналізм, буржуазний націоналізм, сіонізм, імперіалізм тощо, — містяться цілком точні вимоги, рекомендації та ділові міркування, серед яких найголовніші:

— „Звернувшись до Президії Верховної Ради УРСР з пропозицією прийняти правовий документ про розширення сфери вживання української мови так, як це було раніше, — в державних установах, правових, юридичних та громадських організаціях, у проведенні державних та громадських заходів, у діловодстві, наочній агітації, в теле- і радіопередачах, на транспорті, у рекламі, інформації.

— Президія правління СПУ вважає, що в Конституції УРСР мають знайти місце статті, якими забезпечувалася б рівноправність усіх національностей, котрі проживають в Україні. Повинні бути прийняті закони, які забезпечували б на практиці неможливість витіснення української мови зі сфери виробництва, освіти, діловодства, транспорту, наочної агітації“.

У постанові деталізуються окремі питання, — зокрема, вноситься пропозиція створити, за прикладом інших республік, українську республіканську комісію з питань національних і між-

національних відносин, — у складі керівників партійних і державних організацій, міністерств і відомств представників творчих організацій і громадськості. На державному рівні координувати роботу по здійсненню на практиці рівноправності мов у всіх сферах життя народу. Ввести обов'язкове вивчення української мови у всіх загальноосвітніх школах республіки, поширення її в дошкільних закладах (починаючи з вивчення мови дітьми з п'ятирічного віку), розширювати мережу шкіл з українською мовою викладання.

Крім іншого, в постанові мовиться про необхідні реформи в діяльності українських театрів, кіно, теле- і радіостанцій, про комплектування бібліотек українською літературою, про практичний зв'язок письменників з школами, про створення українознавчих курсів для студентів з інших республік, про збільшення перекладів українською мовою творів закордонних та літератур народів СРСР та чимало інших практичних пропозицій.

Знаменна постанова, як-що вона дійсно буде реалізована!

Питання, чи матиме вона дійову підтримку з боку тих органів, на адресу яких було висловлено так багато справедливих докорів за їхній опір цим заходам, або за бюрократичне зволікання у втіленні їх у життя? Чи не сковаються ці сили спротиву перебудови, — точніше сказати, відбудови справедливого статусу української мови в країні українського народу, — за муром байдужості — „не все так просто робиться“, щоб просто нічого не робити? І чи не почнуть з керівників цієї вимоги і пропозиції, так ясно сформульовані, редагувати, поправляти та нівелювати їх до такого мізерного рівня, що від них фактично нічого не лишиться?

Галасмо, не варто робити прогноз, тим паче песимістичних. Ми напевне хочемо кращої долі українській культурі, народові нашому. І те, що робиться в цьому напрямі в Україні, може нас радувати. Бажаємо, щоб цей процес, хоч і не такий швидкий, зробився невідворотним.

Бачимо, що спілка письменників, усвідомлюючи важливу роль у цьому процесі, не залишила свої ухвали без реалізації. У постанові, як у виступах письменників на тому засіданні, сформульовано важливий пункт пильного догляду за виконанням прийнятих ухвал, а двічі на рік на засіданнях правління спілки перевіряти й контролювати, як виконуються ті чи інші статті постанови.

Будемо з належною увагою чекати і сподіватися, що може вже раніш, ніж через півроку, почуємо приємні вісті.

Віромо, що згаданий віз нерозв'язаних проблем не стоятиме на місці, а рухатиметься вперед. Хай і повільно, аби не назад.

УКРАЇНЦІ В БУЕНОС АЙРЕСІ

ДОМАГАЮТЬСЯ РЕЛІГІЙНОЇ СВОБОДИ В УКРАЇНІ

Протестна демонстрація в Буенос Айресі проти релігійного переслідування в Україні.

Буенос Айрес вже добрих п'ять років не бачив такого великого зриву громадянства: 9-го жовтня ц. р., у п'ятницю, о год. 6-й вечора зійшлося на Площі Святого Мартіна, визвольної Аргентини, за поліційним обмеженням понад сімсот осіб. Це масове протестне віче організував Український Видавничий Інформативний Інститут, під патронатом Української Центральної Репрезентації в Аргентині, яку підсучасно поруч очолює Богдан Коваль. В протестній митингівській місії взяли участь всі українські Церкви в Аргентині, а саме: представники Української Католицької Церкви і особа о. Панкратія Нунька, ЧСВВ, о. д-ра Луїса Глінки, ЧДБ, о. Григорія Гарасимовича, СДБ, та новоприбулий з Польщі о. Іван; від Української Автокефальної Православної Церкви був присутній о. Іван Демчук; від Євангельського Об'єднання пастор І. Бахор. У протестному поході взяли участь також Сестри Службівні з місцевості Лляважоль. З українських організацій взяли участь: Українська Центральна Репрезентація, Т-во „Просвіта“, ОЖ „Просвіти“, Українське Католицьке Об'єднання, Братство Української Автокефальної Православної Церкви, українські молодіжні організації СУМ і Пласт, та Український Видавничий Інформативний Інститут.

Окрім цілої управи „Просвіти“ на чолі з Василем Капеняком, були присутні делегати з відділів „Просвіти“, Гудсон, Берісо, Вільде, Лляважоль, Сан Мартін, Авежанеда, Віжа Караса, Віжа Адельна, Касанова, Валентин Альсіна і Берасатеґґа. Управа Т-ва „Відродження“ брала участь у протестній демонстрації разом з його відділами Берісо та Авежанеда.

Активну участь в здви́з взяв Союз Українок Аргентини, представники Т-ва Українських Високошкілників в Аргентині та Фондації ім. Тараса Шевченка. Цілою акцією було довести до відома аргентинському громадянству правду про жорстоке переслідування Українських Церков в Україні, брак свободи віросповідання та колоніальний стан України, особливо в часі ювілею Тисячоліття прийняття християнської віри українським народом через св. Володимира Великого. Цю ціль відзеркалювали численні плякати, білі півесотні, які виготовили демонстранти заздалегідь. Гасла проголошували: „Геть російське поневолення України!“, „Свободу релігії в Україні!“, „Ні! — скажемо совєтському атеїстичному переслідуванню в Україні з нагоди 1000-ліття Християнства в Україні!“, „Совсоюз — тюрма народів, Кремль — фабрика катів!“, „Свобода українській нації!“, „Тисяча років боротьби — тисяча років віри! і багатьох інших.

О год. 6-й вечора відбулося відкриття протестної митингівської місії молитвою представників присутніх віросповідань — католицького, православного й євангельського. Отець Панкратій Нунька провів молитву „Отче наш“, о. Іван Демчук, від УАПЦ, відмовив молитву за єдність Христової України та за свободу віри в ній; пастор Євангельського Об'єднання відмовив молитву за єдність.

Після слів молитви похід рушив головною вулицею міста — Авенідою де Санта Фе та Авенідою 9-го липня до Площі Республіки. Спершу демонстранти замірили маршувати під совєтську амбасаду, але аргентинська поліція відрадила від цього наміру через особливу активний період дипломатичної діяльності в совєтській амбасаді.

Заікавленим придорожним спостерігачам демонстранти роздали біля 15,000 листочок з інформацією про переслідування християнських Церков в Україні із серйозною пересторогою, що СРСР хоче узурпувати святкування Тисячоліття для проведення своїх схи́дних замірів, а саме — присвоєння собі Тисячоліття Християнства. Летючки, містечко оформлені, з лаконічними, але ядреними інформаціями, виготовив Український Інформативний Видавничий Інститут, головною якою є ред. Ігор Василь. В часі походу автомашина з великим голосником великою потужністю роз'яснювала політику Москви відносно релігійного питання в СРСР та про присвоєння Москвою Тися-

чоліття Руси-України. На Площі Республіки демонстраційний похід затримався: тут же, після відспівання аргентинського слав'янського виступу голова УЦР Богдан Коваль, який пояснив зібраній масі людей мету демонстрації та змалював релігійне переслідування в Україні. Голова Українського Інформативного Інституту ред. Ігор Василь відмовився заключити слово, в якому проголосив вимоги демонстрантів, що базувалися на основних людських правах гарантованих Хартією ООН і Гельсінкськими Домовленнями, що здійснювані в кожній демократичній цивілізованій країні. Слово закінчив бесідник подякою українським громадянським організаціям і молодечим організаціям за активну і численну підтримку релігійної демонстрації. Ще перед самим відспіванням українського національного Слав'янського гімну учасники полілися благальна пісня „Боже, вислухай благання“. Грімким „Ще не вмерла Україна“ закінчено вельми успішну демонстрацію.

Аргентинська преса широкого тиражу не промовчала демонстрації: „Ля Разон“ помістила світлинку з демонстрації з підписом, а широкопочитна „Ля Насіон“ згадала теж про її ціль.

Радіо дел Плята для слухачів Буенос Айресу і околиць подало інтерв'ю з одним із учасників демонстрації про основну ціль масового протесту проти релігійного переслідування в Україні. Радіо прислухалося українцям ще тієї самої п'ятниці, бо широко розповсюдило вістку про вдалу демонстрацію релігійно та національно об'єднаної української громади в Аргентині.

Ю. Д.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСоюзу!

РОЗШУКИ

Анна Жупанська Іванова
пошукує свого двоюрідного брата
МИХАЙЛА ЖУПАНСЬКОГО
із села Лукив пов Богородчани,
Івано-Франківська обл., який
мав би знаходитись в ЗСА. Хто
знає, або він сам прошу писати
на адресу:
BARBARA ANNA KULKA
32718 Grand River
Farmington, Mich. 48024

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на
циментах, св. Андрія в Бавд
Брукс, св. Духа в Гемптонбур-
гу та інших.
ВІДОМА СОПІДНА
ФІРМА
Cypress Hills
Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР
БІЛАНСКИЙ,
К. М. КАРДОВИЧ
О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в субо-
ту включно, від 9 до 5 по пн., в
неділю від 10 до 4 по пн.
На базарні і відноди клієн-
ти радо заїдемо до Вашого
дому з проектами й порадами.

ВІДНІШЛИ

ВІД НАС

ДОРОТА БАРТУНЕК, член
УНС Відд. 293-го в Брукліні,
Н.Й., померла 8-го серпня 1987
року на 62-му році життя. Нар.
17-го липня 1925 року в Нью
Йорку. Членом УНС стала
1957 року. Залишила у смутку
сестру Єлисавету М. Мклін,
племінниця Флойда і сестру
Варвару Фещіцу. Похорон від-
бувся на Юніон Семетері, в
Сейлі, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Роман Форостина, секр.

ІВАН НАЗАР, член УНС Відд.
179-го ім. св. Володимира в Ст.
Луїз, Мо., помер 1-го вересня
1987 року на 71-му році життя.
Нар. 19-го листопада 1915 ро-
ку в Україні. Залишив у смутку
дружину Гелен і сина Алексан-
дра. Він був президентом Т-ва
св. Володимира. Похорон від-
бувся на місцевому цвинтарі.
Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ТАКА Компанія
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550

СВЕТРИ, ВОЯНИ ХУСТИКИ, виш-
новані жіночі блузочки, виш. обрус-
и, подушки, і т. п., кераміка, різьба в
Арці — ДЕШЕВО.

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
\$2.00

(Включено доставка і забезпечення)
(Мінімальна замовлення — 30 руб.)
Ціни відповідають нинішньому курсу
іноземної валюти і підлягають
будь-яким оподаткуванням і змінам
що можуть статися до вручення.

ОФІСНИЙ ПЕРЕКАЗ.
ВСІ ПЛАТІЖИ ПОВНІСТЮ
ГАРАНТОВАНІ
ВАМ ПОСИЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА
ПІДПИСОВАНИ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ
ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY
SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

РІЗНЕ

ПОТРІБНО
МЕШКАННЯ
НА ОДНУ ОСОБУ
1-2 кімнати в Нью Джерзі
(доїзд поїздом до Гобокен)
Тел.: (201) 451-2200, екст. 30
11:30 AM — 12:30 PM

REAL ESTATE

В ГОРАХ ПОКОНО
Для кваліфікованих покупців,
можливе 6%-ве фінансування.
Площі мають центральну воду
і каналізацію, 24-годинна охоро-
на, 160 акрове озеро, внут-
рішній басейн, лешатарські
з'їзди і багато дечого більше.
За інформацією прошу зво-
нити (718) 896-5857

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в БРОУК БРОУКЛІН
NEW YORK — ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ЦИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавд
Брукс і перенесенням тіл
з Останків з різних країн
світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO
FUNERAL HOME
213 Bedford Ave Brooklyn, N.Y.
(212) 388 4416 or (516) 481-7460
HEMPSTEAD
FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd. Hempstead, L.I.
24 HOURS A DAY

Необхідна всім, хто цікавиться українським
образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА
УКРАЇНСЬКИХ
ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“

(Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гординського
- біографічні дані про 86 українських диспосних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гординський

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
— разом з пересилкою

Замовлення з чеком або „моні ордером“ слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

ГРОМАДЯНИ! негайно зверніться до місцевого се-
кретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Го-
ловної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті за інформацією
про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну при-
повідку: **БЕРЕЖЕ! ТОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!**

Український Народний Союз
пошукує досвідчених
АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і

ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знаннями української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфії,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах

- Впроваджуючи інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенєфіти

Звертатися до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200